

Xaveriuscollege

Een vaststelling die ik maakte is dat wij alleen maar weten dat verstandelijk gehandicapten niet normaal zijn en veel niet verstaan. Wat zij wel kunnen, wat zij wel voelen en wel beseffen, daar trekken wij ons geen zier van aan.

Ik had een gevoel in de zin van 'wow' hoe kan nu iemand ondanks zijn handicap zo vrolijk door het leven gaan. Het was verbazingwekkend hoe blij hij was toen hij voor we vertrokken de woorden "We gaan wandelen" hoorde. Ik vind het eigenlijk verschrikkelijk dat ik (en ik ben er zeker van ook vele anderen van mijn leeftijd en ouder) niet meer beseffen dat je blij moet zijn met elk moment van de dag, wij zijn met niets meer tevreden. Als ik hier thuis de woorden: "We gaan wandelen" hoor, trek ik bij wijze van spreken al meteen een zuur gezicht. [...] Het is iets dat me zal bijblijven voor de rest van mijn leven.

Wat ik moeilijk of pijnlijk vond was het feit dat je in het begin zeer weinig respons kreeg, ook al deed je nog zo hard je best. Wat me aangenaam verrast heeft is dat je soms toch respons kreeg. Of als er iemand spontaan naar je toekwam, of zomaar zonder reden wuifde of dag zei. Van die vriendelijkheid zouden de meeste mensen nog iets kunnen leren.

Mijn opvatting is veranderd. Vroeger vond ik die mensen zielig, omdat ze echt niet veel meer konden doen. Maar nu heb ik gezien dat

die mensen helemaal niet zielig zijn, ze beleven soms zelfs meer pret dan ons met kleine dingen in het leven.

Het heeft mij verrast en op een bepaalde manier geraakt dat de bewoners zo dankbaar zijn voor hetgeen zij krijgen. Zij kunnen dan misschien niet dank u zeggen of iets terug geven, maar de dankbaarheid die spreekt in hun ogen of het enthousiasme waarmee de bewoners andere mensen verwelkomen maakt het allemaal soms wel de moeite waard.

Geef je volledig, dan krijg je alles dubbel en dik terug.

De beste manier om te beginnen aan zo'n sociale stage is je onzekerheid overboord werpen en doen wat je denkt dat het beste is. Kleine dingen die voor jou stom lijken zullen voor andere mensen veel betekenis hebben. Je moet bejaarde of gehandicapte mensen niet bekijken als minderwaardig. Probeer ze niet in jouw wereld in te wijden. Het is aan jou om jezelf even in hun leefwereld in te wijden. Besef dat alle mensen mensen zijn, en dus ook recht hebben op een waardig leven. Je hebt geen enkele reden om je beter te wanen dan hen... Op die manier zal je hetzelfde gevoel hebben als ik achteraf en is de sociale stage zeker voor herhaling vatbaar!